Fördjupad granskning 2026

Förorenade områden

Stadsrevisionen

Malmö stad

Innehållsförteckning

1 Slutsats ... 3

1.1 Rekommendationer ... 5

2 Granskningens utgångspunkter ... 5

2.1 Inledning ... 5

2.2 Syfte och revisionsfrågor ... 6

2.3 Revisionskriterier ... 7

2.4 Metod ... 7

3 Bakgrund ... 8

3.1 MIFO och efterbehandlingsstödet (EBH) ... 10

3.2 Riktvärden för förorenad mark ... 11

4 Resultat av granskningen ... 12

4.1 Riskanalys ... 12

4.2 Samordning ... 14

4.3 Rutiner ... 16

4.4 Ansvar enligt miljöbalken (MB) ... 18

4.5 Ansvar enligt plan- och bygglagen (PBL) ... 21

4.6 Ansvar i genomförandeprojekt ... 24

4.7 Uppföljning och rapportering ... 30

Bilagor ... 32

Foto: Fotograf Apelöga; copyright fastighets- och gatukontoret, Malmö.
Diarienummer: SR-2026-61
Beslutad av revisorskollegiet: 2026-09-30

1 Slutsats

Den sammanvägda bedömningen är att miljönämnden, stadsbyggnadsnämnden, tekniska nämnden och servicenämnden i huvudsak säkerställer att förorenade områden identifieras, bedöms och hanteras i enlighet med lagstiftning och rutiner. I vissa delar bedöms detta inte helt säkerställas.

Hantering av förorenade områden är en del av stadens mål om en god livsmiljö, och är kopplad till nationella miljömål. Generationsmålet, de 16 miljökvalitetsmålen och etappmål bildar tillsammans det svenska miljömålssystemet. Miljökvalitetsmålet giftfri miljö är av särskild betydelse för förorenade områden.

Fram till slutet av 1960-talet hanterades kemikalier och restprodukter ofta utan kunskap om långsiktiga miljökonsekvenser. I och med miljöskyddslagen 1969 och, i ännu högre grad, miljöbalken (MB) 1999 skärptes och förtydligades kraven, till exempel att det i första hand är den som har orsakat en förorening som bär ansvaret för undersökning och sanering. I och med tilltagande förtätning i redan bebyggda områden genom till exempel omvandling av hamnar och industriområden till bostadsområden har fokus på föroreningar ökat ytterligare.

Miljönämnden är tillsynsmyndighet i Malmö stad och ansvarar utifrån miljöbalken för tillsynen av bland annat förorenade områden. Stadsbyggnadsnämnden är Malmö stads planmyndighet och ansvarar enligt plan- och bygglagen för att pröva hur mark- och vattenområden kan användas med avseende på bland annat risk för föroreningar. Tekniska nämnden och servicenämnden svarar för att markundersökningar och saneringar genomförs inom ramen för investerings- och exploateringsprojekt.

Granskningen visar att miljönämnden inte helt säkerställer ansvar enligt förvaltningslagen till följd av att det finns omkring 130 äldre, vilande ärenden inom förorenade områden som behöver uppföljning. Granskningen visar i övrigt genom bland annat stickprov på tillsynsärenden att miljönämnden säkerställer ansvar enligt miljöbalken för förorenade områden. Granskningen visar vidare att miljönämnden gör riskanalys genom sin behovsutredning och tillsynsplan. Det finns skriftliga rutiner med betydelse för förorenade områden. Nämnden behandlar rapportering om förorenade områden genom bland annat delårsrapport och årsanalys.

Granskningen visar att stadsbyggnadsnämnden i bygglovsskedet inte helt säkerställer markens lämplighet med avseende på föroreningar. Avvikelser har genom stickprov på bygglovsärenden konstaterats i förhållande till skriftlig rutin beträffande remisser till miljöförvaltningen och upplysningar i bygglovsbeslut. Granskningen visar i övrigt genom stickprov på detaljplaneärenden att stadsbyggnadsnämnden säkerställer markens lämplighet med avseende på föroreningar. Granskningen visar vidare att stadsbyggnadsnämnden gör riskanalys genom beskrivningar i detaljplaner av risk för föroreningar. Det finns skriftliga rutiner med betydelse för förorenade områden. Nämnden behandlar rapportering om förorenade områden främst genom detaljplaner.

Granskningen visar att tekniska nämnden inte helt säkerställer att ansvar enligt lag, andra föreskrifter och rutiner med avseende på förorenade områden följs i genomförandeprojektens saneringsskede. Dokumentation som rör spårbarhet för schaktmassor och liknande är i stickproven inte enhetlig, och det är inte tydligt vilken kontroll som görs av att massorna faktiskt hanteras enligt lag och rutin. Fastighets- och gatukontoret och miljöförvaltningen har under 2026 vidtagit åtgärder som rör frågan om spårbarhet för massor. Granskningen visar i övrigt genom stickprov på investerings- och exploateringsprojekt att tekniska nämnden följer lagar och rutiner som rör förorenade områden. Tekniska nämnden har en rad rutiner och liknande som innebär att riskanalys görs av föroreningar. Nämnden behandlar rapportering om förorenade områden genom bland annat delårsrapport och årsanalys.

Granskningen visar att servicenämnden inte helt säkerställer att ansvar enligt lag, andra föreskrifter och rutiner med avseende på förorenade områden följs i genomförandeprojektens saneringsskede. Dokumentation som rör spårbarhet för schaktmassor och liknande är i stickproven inte enhetlig, och det är inte tydligt vilken kontroll som görs av att massorna faktiskt hanteras enligt lag och rutin. Granskningen visar i övrigt genom stickprov på investerings- och exploateringsprojekt att servicenämnden följer lagar och rutiner som rör förorenade områden. Servicenämnden har genom stadsfastigheter en rad rutiner och liknande som innebär att riskanalys görs av föroreningar. Servicenämnden behandlar rapportering om förorenade områden genom bland annat delårsrapport och årsanalys.

Granskningen visar även att samtliga granskade nämnder tillgodoser samordning i frågor som rör förorenade områden genom huvudsakligen två

förvaltningsövergripande grupper: styrforum för markmiljöfrågor och samverkansgruppen för markmiljö.

1.1 Rekommendationer

Utifrån granskningens resultat lämnas följande rekommendationer till de granskade nämnderna.

Tekniska nämnden, servicenämnden och miljönämnden:

- Tydliggör hur spårbarheten för schaktmassor och liknande ska dokumenteras och följas upp.

Miljönämnden:

- Verka för att äldre, vilande tillsynsärenden handläggs och avslutas.

Stadsbyggnadsnämnden:

- Säkerställ att remiss till miljöförvaltningen och upplysningar i bygglovsbeslut tillämpas konsekvent enligt skriftlig rutin.

2 Granskningens utgångspunkter

2.1 Inledning

Hantering av förorenade områden är en del av stadens mål om en god livsmiljö[1], och är kopplad till nationella miljömål. Generationsmålet[2], de 16 miljökvalitetsmålen och etappmål bildar tillsammans det svenska miljömålssystemet. Miljökvalitetsmålet giftfri miljö är av särskild betydelse för förorenade områden.

Det finns risk för brister i planering, genomförande, dokumentation och uppföljning inom hantering av förorenade områden, vilket kan medföra miljö- och hälsorisker samt ekonomiska åtaganden för kommunen.

I slutet av 2025 fanns 760 områden i Malmö som av Länsstyrelsen Skåne och miljöförvaltningen i Malmö är riskklassade som förorenade. Av dessa bedömdes 358 områden utgöra en mycket stor eller stor risk för negativa

[1] Malmö stads Miljöprogram 2021-2030, målområde 2: god livsmiljö, mål 5: hälsofarlig exponering har minskat avsevärt i Malmö.
[2] Riksdagens definition av **generationsmålet**: Det övergripande målet för miljöpolitiken är att till nästa generation lämna över ett samhälle där de stora miljöproblemen är lösta, utan att orsaka ökade miljö- och hälsoproblem utanför Sveriges gränser.

effekter på människors hälsa och miljön. Områden som är sanerade får en preciserad status – "Känslig Markanvändning" (KM) eller "Mindre Känslig Markanvändning" (MKM) – och är inte riskklassade längre. I slutet av 2025 hade 78 områden i Malmö en sådan preciserad status.

Naturvårdsverket har en samordnande och vägledande roll i det nationella arbetet med förorenade områden. Länsstyrelsen har motsvarande roll i länet, och bedriver också tillsyn och vägleder kommunerna i deras tillsynsansvar.

Granskade nämnder och deras uppgifter:

- Miljönämnden är tillsynsmyndighet i Malmö stad och ansvarar utifrån miljöbalken för tillsynen av bland annat förorenade områden.
- Stadsbyggnadsnämnden är Malmö stads planmyndighet och ansvarar enligt plan- och bygglagen för att pröva hur mark- och vattenområden kan användas med avseende på bland annat risk för föroreningar.
- Tekniska nämnden och servicenämnden svarar för att markundersökningar och saneringar genomförs inom ramen för investerings- och exploateringsprojekt.

2.2 Syfte och revisionsfrågor

Syftet med granskningen är att bedöma om miljönämnden, stadsbyggnadsnämnden, tekniska nämnden och servicenämnden säkerställer att förorenade områden identifieras, bedöms och hanteras i enlighet med lagstiftning och rutiner.

Syftet konkretiseras med följande revisionsfrågor avseende förorenade områden:

1. Finns riskanalyser?
2. Finns samordning mellan nämnderna?
3. Finns skriftliga rutiner?
4. Säkerställer miljönämnden ansvar enligt miljöbalken, särskilt kapitel 2 (hänsynsregler), 10 (miljöskador) och 26 (tillsyn), och tillämpas rutiner?
5. Säkerställer stadsbyggnadsnämnden markens lämplighet enligt plan- och bygglagen i stadsplaneringen, särskilt kapitel 2 (markens lämplighet), 4 (detaljplan) och 9-10 (lov och genomförande), och tillämpas rutiner?

6. Säkerställer tekniska nämnden och servicenämnden att ansvar enligt lag, andra föreskrifter och rutiner följs i genomförandeprojekt?
7. Följs hantering och utgifter upp och rapporteras till nämnd?

2.2.1 Avgränsningar

Granskningen har avgränsats till att avse hantering av förorenade områden under 2026, med reservation för att långa processer kan medföra att händelser tidigare år omfattas. Med förorenade områden avses föroreningar i mark, sediment, grund- och ytvatten samt i byggnader/anläggningar.

Granskningen är genomförd under perioden maj - september 2026.

2.3 Revisionskriterier

Med revisionskriterier avses de bedömningsgrunder som bildar underlag för revisionens analys, bedömningar och rekommendationer. Källor till revisionskriterier finns i bilaga på sidan 32.

2.4 Metod

Granskningen har utförts genom dokumentstudier, intervjuer och stickprov. Inledande möten och intervjuer har gjorts med ett urval av anställda, totalt 33 personer.[3]

Som komplettering har ett urval av ärenden granskats inom miljötillsyn, detaljplaner, bygglov/startbesked och genomförandeprojekt. Antalet stickprov är totalt 25 - miljönämnden: 6 tillsynsärenden; stadsbyggnadsnämnden: 5 detaljplaneärenden, 6 bygglovsärenden; tekniska nämnden: 4 investerings/exploateringsprojekt; servicenämnden/stadsfastigheter: 4 investeringsprojekt. Detta är en liten andel av de totala populationerna, varför stickproven inte med säkerhet kan sägas vara representativa för samtliga ärenden och projekt.

Granskningen har genomförts av sakkunniga revisorer vid stadsrevisionen i Malmö stad och har kvalitetsgranskats av revisionsdirektören. Granskningen har beretts av styrgrupp TSM inom revisorskollegiet. Sakkunniga

[3] Miljönämnden: 8 anställda (inledande möte med direktör, avdelningschef, och ekonomichef; 1 utvecklingssamordnare och 4 miljöinspektörer). Stadsbyggnadsnämnden: 9 anställda (detaljplanearkitekter, bygglovsarkitekter och byggnadsinspektörer). Tekniska nämnden: 11 anställda (1 enhetschef, 1 sektionschef, 4 markmiljöspecialister, 1 masskoordinator och 4 projektledare). Servicenämnden/stadsfastigheter: 5 anställda (1 markmiljöspecialist och 4 projektledare).

revisorer har prövat sitt oberoende i enlighet med Skyrevs rekommendation och inte funnit något hinder mot att utföra granskningen.

Förvaltningen har getts möjlighet att faktagranska rapporten.

3 Bakgrund

Fram till slutet av 1960-talet hanterades kemikalier och restprodukter ofta utan kunskap om långsiktiga miljökonsekvenser. I och med miljöskyddslagen 1969 och, i ännu högre grad, miljöbalken (MB)[4] 1999 skärptes och förtydligades kraven, till exempel att det i första hand är den som har orsakat en förorening som bär ansvaret för undersökning och sanering. I och med tilltagande förtätning i redan bebyggda områden genom till exempel omvandling av hamnar och industriområden till bostadsområden har fokus på föroreningar ökat ytterligare.

Enligt MB 10 kapitlet 1 § finns två typer av miljöskada:

- **Föroreningsskada,** som innebär att mark, vatten, byggnader eller anläggningar har förorenats av verksamheter, både historiska och pågående. Fokus är skydd av människors hälsa och miljön.
- **Allvarlig miljöskada**, som innebär föroreningar och skador som når en viss allvarlighetsgrad. Utöver föroreningsskador omfattas även skador på biologisk mångfald (arter och naturtyper) - ett exempel är torrläggning av våtmark, som inte förorenar, men som allvarligt skadar ekosystemet. Tröskeln är betydligt högre än för en ”vanlig” föroreningsskada som i punkten ovan – en allvarlig miljöskada måste ha en betydande risk/negativ effekt på människors hälsa eller miljön. Allvarlig miljöskada i MBs betydelse är ovanlig i Sverige, och har av myndigheter inte konstaterats i Malmö kommun.

Miljöriskområde kan enligt MB 10 kapitlet, 15 § beslutas av länsstyrelsen när föroreningar är så allvarliga att det krävs begränsningar av markanvändningen eller andra försiktighetsmått inom ett helt område för att skydda hälsa och miljö. Det finns inget miljöriskområde inom Malmö kommun.[5]

[4] MB innebar att 15 tidigare miljölagar samlades i ett enhetligt regelverk.
[5] Enligt Statens geotekniska institut (SGI) fanns 260626 två beslutade miljöriskområden i Sverige: 1) Kniphammaren i Jönköpings län 2012; deponi med avfall från raffinering av spillolja. 2). Ranstadsverket i Västra Götalands län 2019; tidigare urangruva som resulterat i lakrestdeponi.

Med **avhjälpande** avses enligt MB 10 kapitlet, 1§, 3 stycket utredning, efterbehandling och andra åtgärder för att avhjälpa en föroreningsskada eller en allvarlig miljöskada. Begreppet sanering används i praktiken, men förekommer inte i MB.

Ansvar för avhjälpande av miljöskada gäller för verksamhet vars faktiska drift har pågått efter 30 juni 1969 med verkningar som pågick när miljöbalken trädde ikraft 1 januari 1999.[6] Se figur på sidan 33 för ytterligare beskrivning. Avhjälpandeansvaret omfattas inte av preskription.[7]

Ett exempel på tillämpning av denna bestämmelse är det tidigare kolgasverket som fanns på fastigheterna Verket 3-5 i norra delen av Sorgenfri i Malmö, med mark nu ägd av energibolaget E.ON. Det finns ingen avhjälpandeansvarig enligt MB eftersom den förorenande verksamheten avvecklades före 30 juni 1969, och av samma anledning har E.ON som fastighetsägare inte heller något sekundärt kostnadsansvar för utredning och sanering av föroreningarna. Utredning inför sanering utförs för närvarande som ett markmiljöprojekt med statlig finansiering och Malmö kommun som huvudman. E.ON planerar dock att förädla området för bostadsändamål.

Upplysningsplikt om påträffad förorening gäller enligt MB 10 kapitlet 11 §, vilket innebär att oavsett om området tidigare har ansetts förorenat ska den som äger eller brukar en fastighet underrätta tillsynsmyndigheten om det upptäcks en förorening på fastigheten och föroreningen kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Miljöteknisk markundersökning omfattar sådant som historisk inventering, provtagningsplan, fältprov, provberedning, kemiska analyser och resultatrapport. Krav på sådan undersökning kan följa av bestämmelser i både miljöbalken, till exempel kunskapskravet i MB 2 kapitlet, 2 §, och i plan- och bygglagen som ger kommunen ansvar för att säkerställa att till exempel mark i detaljplan för bostäder är lämplig för ändamålet. Miljönämnden har publicerat ”Checklista miljötekniska markundersökningar” på Malmö stads webbplats.

Före sanering kan krävas så kallad **§ 28-anmälan** till tillsynsmyndigheten, om ökad risk för spridning eller exponering av föroreningar som följd av saneringen inte bedöms som ringa.[8] Miljöförvaltningen fattar baserat på en

[6] Lag (1998:811) om införande av miljöbalken, 8 §.
[7] MB 10 kapitlet, 8 §: ”Preskriptionslagen (1981:130) är inte tillämplig på ansvar enligt 2-7 §§. Lag (2007:660)”.
[8] Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, 28 §.

sådan anmälan delegationsbeslut om eventuella försiktighetsmått i samband med saneringen.

3.1 MIFO och efterbehandlingsstödet (EBH)

Naturvårdsverket (NV) fick 1998 i uppdrag av regeringen att identifiera, inventera och riskklassa landets alla potentiellt förorenade områden som en del i att nå det då nya nationella miljökvalitetsmålet ”Giftfri miljö”. NV utvecklade **MIFO** - Metodik för Inventering av Förorenade Områden - som länsstyrelserna sedan använde i det praktiska inventeringsarbetet.[9]

Alla inventerade objekt registreras i länsstyrelsernas databas över potentiellt förorenade områden, benämnt efterbehandlingsstödet (**EBH-stödet**), som inkluderar en karta. Riskklassade objekt är markerade med siffrorna 1 - 4 beroende på objektets bedömda riskklass, från riskklass 1 = mycket stor risk, till riskklass 4 = liten risk. Objekt där sanering är påbörjad eller genomförd markeras med KM (känslig markanvändning) eller MKM (mindre känslig markanvändning). Ett utdrag från kartan över del av centrala Malmö finns på sidan 34; se sifferuppgifter om MIFO-objekt i Malmö på sidan 5.

Objekt som är identifierade, men ännu inte inventerade eller riskklassade, är på kartan markerade med ett **E**, vilket innebär verksamhet som kan ha inneburit att området har förorenats finns eller har funnits på platsen. Dessa E-objekt fick vid identifieringen en branschklass (BKL 1 – 4) enligt NVs ”Branschlista förorenade områden 2011”, reviderad 2025. Branschklass ger en indikation om vilken riskklass objektet kan få senare i inventeringsprocessen. Enligt uppgift från Länsstyrelsen Skåne fanns det 260526 totalt 542 sådana E-objekt i Malmö kommun, varav 1 objekt i branschklass 1[10] och 124 objekt i branschklass 2.

Miljöförvaltningen i Malmö har en rutin benämnd ”Uppdatera MIFO-objekt i handläggarstödet”. Enligt uppgift vid intervju skickar Länsstyrelsen Skåne

[9] MIFO består av två faser. Fas 1/orienterande studie: studier av historiska data och kartor samt platsbesök/intervjuer med tidigare anställda. Fas 2/översiktlig undersökning: provtagningar i mark, vatten eller sediment, laboratorieanalys.

[10] Detta avser en aktiv grafisk industri som ligger på det nedlagda Bulltofta flygfält. Potentiell förorening är högfluorerade ämnen (PFAS); risk för påverkan på sediment anges vara måttlig. Enligt objektssammanfattningen: ”Fastigheten var obebyggd under flygfältstiden, flygfältet lades ner 1973. Det finns någonstans registrerat "tvätt" men det misstänks att då har avloppet varit kopplat till reningsverk och inte till dagvatten.”

årligen en excelfil med ett hundratal objekt som de vill att miljöförvaltningen går igenom i syfte att EBH-stödet ska uppdateras.

3.2 Riktvärden för förorenad mark

Naturvårdsverkets (NV) generella riktvärden för förorenad mark används i samband med sanering. De bygger på haltnivåer som tar hänsyn till flera spridnings- och exponeringsvägar samt till skyddsobjekt som kan påverkas av en markförorening. Det finns generella riktvärden för två markanvändningsscenarier: KM och MKM. Exempel på kategorier av haltnivåer:

- mindre än ringa risk (**MRR**). Halter av ämnen i så låga halter att de bedöms ha en försumbar inverkan på hälsa och miljö.
- känslig markanvändning (**KM**; NV:s generella riktvärden). Föroreningar med halter som ligger inom de generella riktvärdena för exempelvis bostäder, skolor och förskolor, där människor vistas stora delar av tiden.
- mindre känslig markanvändning (**MKM**; NV:s generella riktvärden). Föroreningar med halter som bedöms vara acceptabla för mindre känslig verksamhet, som industrier, kontor och vägar.
- icke-farligt avfall (**IFA**). Enligt branschorganisationen Avfall Sverige klassas massor med halter som överskrider MKM normalt som icke farligt avfall, förutsatt att de inte uppvisar några farliga egenskaper.
- farligt avfall (**FA**). Farligt avfall regleras i avfallsförordningen och omfattar enligt NV 15 farliga egenskaper (HP[11] 1–15) i viss koncentration, som brandfarligt, explosivt, frätande eller cancerframkallande.

Om generella riktvärden inte bedöms representera de faktiska förhållandena bör enligt NV istället **platsspecifika riktvärden** beräknas[12] för riskbedömning. Platsspecifika riktvärden innebär att justeringar görs utifrån platsspecifika data och information om exempelvis:

- spridnings- och exponeringsvägar (som spridning via grundvattenströmmar eller mänsklig aktivitet respektive exponering via dricksvatten, inandning av damm eller odling i förorenad jord).
- mark- och grundvattenförhållanden som exempelvis jordmånens genomsläpplighet och organisk halt.
- skyddsobjekt (som vattentäkter, bostadsområden eller förskolor).

[11] HP = hazardous properties.
[12] NV har ett beräkningsverktyg på sin webbplats.

I stickproven på genomförandeprojekt vid tekniska nämnden och servicenämnden är NVs riktvärden – KM och MKM – genomgående tillämpade. Det förekommer även att platsspecifika riktvärden övervägs/används. Malmö stad har i juli fastställt malmöspecifika riktvärden (MSRV).

4 Resultat av granskningen

I detta avsnitt redovisas resultatet av granskningen. Avsnittet är uppdelat utifrån revisionsfrågorna. Under varje revisionsfråga redovisas bedömningarna, därefter följer en redogörelse av iakttagelser, det vill säga de intervjusvar och dokumentstudier som ligger till grund för bedömningar och rekommendationer.

4.1 Riskanalys

Finns riskanalyser för förorenade områden?

4.1.1 Bedömning

Bedömningen är att det finns riskanalyser för förorenade områden.

Granskningen visar att de fyra granskade nämndernas riskanalyser som ligger till grund för interna kontrollplanen inte har någon risk som uttryckligen rör förorenade områden. Samtliga fyra gör dock, i enlighet med kommunallagen[13], riskanalyser av föroreningar på andra sätt.

4.1.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Miljönämnden har i enlighet med miljötillsynsförordningen[14] upprättat och beslutat om en utredning om tillsynsbehovet under tre år för myndighetens hela ansvarsområde enligt miljöbalken, och en samlad tillsynsplan för 2026. Dessa delar utgör riskanalys, där förorenade områden ingår. En ny metod tillämpas för att bedöma tillsynsbehovet inom den behovsprioriterade[15] tillsynen, som för 2026 har bedömts vara väsentligt lägre än tidigare år. I

[13] Kommunallagen 6 kapitlet, 6 § 1 & 2 stycket: ”Nämnderna ska var och en inom sitt område se till att verksamheten bedrivs i enlighet med […] de bestämmelser i lag eller annan författning som gäller för verksamheten. Nämnderna ska var och en inom sitt område se till att […] den interna kontrollen är tillräcklig för att förebygga fel och oegentligheter i verksamheten, och att verksamheten bedrivs på ett i övrigt tillfredsställande sätt.
[14] Miljötillsynsförordning (2011:13), 1 kapitlet, 6 & 8 §.
[15] Avser så kallade U- och UH-verksamheter som inte behöver ansöka om tillstånd av statlig tillsynsmyndighet eller göra anmälan till kommunal tillsynsmyndighet (miljönämnden i Malmö).

denna behovsprioriterade tillsyn ingår bland annat de förorenade MIFO-objekten (se om dessa på sidan 10) och spårbarhet för schaktmassor. Den nya metoden innebär att risk väger tyngre vid behovsbedömningen, där utgångspunkten är att bedömningen ska beskriva det faktiska behovet av tillsyn under 2026–2028, istället för att det bedömda behovet inkluderar all tillsyn som nämnden har möjlighet att utföra.[16] Det bedömda tillsynsbehovet inom behovsprioriterad tillsyn har sjunkit från cirka 29 200 h under 2024 till cirka 16 200 h under 2026. Antalet planerade tillsynstimmar i denna tillsynskategori är dock relativt oförändrat - cirka 13 800 h 2024 jämfört med 13 200 h 2026.

Stadsbyggnadsnämnden har för detaljplaneskedet ett handläggnings-PM benämnt ”Förorenad mark”, som ingående behandlar sådant som historisk inventering, översiktlig markundersökning och provtagning. Stadsbyggnadsnämnden gör riskanalys baserat på denna PM, bland annat genom det remissförfarande som består av samråd med andra myndigheter, då det kan inkomma synpunkter på planförslagets beskrivning av risk för föroreningar. Därefter ställs planförslaget ut för granskning, och det är då möjligt att återigen lämna synpunkter.

Tekniska nämnden har en rad rutiner och liknande som rör hantering av förorenade områden, och som innebär att riskanalys av föroreningar finns med i processerna från tidiga stadier. Projekthandbok för investerings- och exploateringsprojekt innehåller ett avsnitt benämnt ”Problem-, risk-, och avvikelsehantering”, och omfattar specifikt för föroreningar anvisningar om hur risk för föroreningar ska beaktas. Mallen för objektsgodkännande[17] innehåller en fast rubrik benämnd ”Potentiella föroreningar”. Vanligen ingår en intern markmiljöspecialist i genomförandeprojekten. Avropade miljökonsulter gör historisk inventering av ett område, miljötekniska markundersökningar med provtagning, och gör platsspecifika riskbedömningar utifrån vad som

[16] Ett exempel är den uppsökande bostadstillsynen, som tidigare har baserats på antalet fastigheter och hur ofta de i snitt bör få tillsyn. Sedan 2026 är behovet istället baserat på inventeringar och på en tipslista över fastigheter som har brister, vilket innebär 1 100 färre planerade timmar 2026 än 2025. Ett annat exempel är att bara tid som kan kopplas till konkreta ärenden eller objekt räknas som tillsynstid, vilket innebär att visst kvalitets- och samordningsarbete inte längre kategoriseras som tillsynstid, och därför har omkring 7 000 timmar plockats bort från behovsutredningen och tillsynsplanen.

[17] Investeringar måste enligt Malmö stads riktlinjer för ekonomistyrning beslutas genom ett objektsgodkännande av nämnden upp till och med 15 miljoner kronor, av kommunstyrelsen mellan 15 och 50 miljoner kronor, och därutöver av kommunfullmäktige.

har framkommit i de historiska inventeringarna och undersökningarna. Inför planeringen av undersökningarna inhämtas information från miljöförvaltningen, vilket blir en del i den historiska inventeringen.

Servicenämndens avdelning stadsfastigheter gör riskanalys på ett sätt som i princip motsvarar det som tekniska nämnden tillämpar.

Riskanalys som specifikt rör lekplatser och odlingsområden finns i miljönämndens tillsynsplan 2026. I samband med exploatering, ny- eller ombyggnationer hanteras eventuella föroreningssituationer löpande. Enligt uppgift vid intervjuer med anställda på fastighets- och gatukontoret hanteras omkring 3 lekplatser per år, vanligen i samband med renovering i enlighet med underhållsplan, då undersökningar av jord görs i samband med schaktning om sådan behövs - det beror på vad som behöver åtgärdas. En av de interna markmiljöspecialisterna deltar. Enligt uppgift är det sällan problem med föroreningar vid lekplatser - påträffade föroreningshalter är ofta under både MKM och KM. I Malmö finns runt 50 odlings- och koloniområden där staden äger marken, och därutöver ett okänt antal privatägda områden. I dessa kan finnas föroreningar från tidigare verksamheter, alternativt från tillförda förorenade fyllnadsmassor. Miljönämnden konstaterar i tillsynsplan 2026 att det ännu saknas tillräckligt underlag för att avgöra behovet av tillsyn inom kategorierna lekplatser samt odlings- och koloniområden; planerad tillsyn under 2026 är 0 timmar.

4.2 Samordning

Finns samordning mellan nämnderna i hantering av förorenade områden?

4.2.1 Bedömning

Bedömningen är att det finns samordning mellan nämnderna i hantering av förorenade områden.

Granskningen visar att samordning i frågor som rör förorenade områden huvudsakligen tillgodoses genom två förvaltningsövergripande grupper: styrforum för markmiljöfrågor och samverkansgruppen för markmiljö. Det finns även samordning mellan vissa förvaltningar, som till exempel bygglovssamverkan två gånger per år mellan stadsbyggnadskontoret och miljöförvaltningen, och det pågående arbetet med malmöspecifika riktvärden, som utförs inom ramen för de två förvaltningsövergripande grupperna.

4.2.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Det finns huvudsakligen två grupper för samordning[18] av frågor kring föroreningar:

- ”Styrforum för markmiljöfrågor”, där avdelningschefer från berörda förvaltningar deltar. Syftet är framförallt att lyfta frågor från samverkansgruppen vidare till styrforum som sedan kan lyfta dem vidare till direktörsnivå. Syftet är också att arbetsprocesser ska förenklas, och att skapa snabbare och tydligare förvaltningsövergripande beslut. Fokus är på övergripande, strategiska och principiella frågor, medan enskilda projekt eller projektbeslut normalt inte behandlas i styrforumet.
- ”Samverkansgruppen för markmiljö”, som är den huvudsakliga arenan för det operativa och förvaltningsövergripande samarbetet inom markmiljöområdet. Representanter från stadsfastigheter, miljöförvaltningen, fastighets- och gatukontoret och stadsbyggnadskontoret ingår. Arbetet med malmöspecifika riktvärdena har bedrivits i denna grupp (se nedan om MSRV och på sidan 11 om riktvärden).

I september 2021 föreslog samverkansgruppen för markmiljö ett utredningsarbete med syfte att överföra Stockholmsriktvärdenas beräkningsmodell till Malmös lokala förutsättningar för sådant som geologi, recipient och bakgrundshalter. Syftet med malmöspecifika riktvärden (**MSRV**) är bland annat att undvika att översanera samt att minska masstransporter och behovet av återfyllnadsmassor, och på samma gång skydda människors hälsa. Om det uppstår frågor kring tillämpningen av MSRV som kan föranleda behov av justeringar, kan dessa lyftas till "Styrforum för markmiljöfrågor" och därifrån vid behov vidare till direktörsnivå. MSRV fastställdes på delegation av miljödirektören i juli 2026, och togs upp som informationspunkt i miljönämnden i juni 2026, samt i stadsbyggnadsnämnden, tekniska nämnden och servicenämnden i augusti 2026. Arbetet med information, och därefter implementering, pågår.

Stadsbyggnadskontoret och miljöförvaltningen har en bygglovssamverkan, som stäms av genom möte minst två gånger per år. Samverkan sker på enhetschefnivå, dels vid behov men som regel organiserat en till två gånger om året sedan 2024.

[18] Definition: med samverkan avses här dels samordning, dels samarbete. Samordning avser sådant som ger förutsättningar för det faktiska/praktiska samarbetet mellan människor, till exempel överenskommelse om samverkan, formell organisation (grupper för samarbete), handlingsplan, lokaler, etcetera.

Ytterligare exempel på samordning är tekniska nämndens rutin för § 28-anmälan av avhjälpandeåtgärder (inklusive sanering; se förklaring på sidan 9), som har tagits fram internt inom fastighets- och gatukontoret med syfte att säkerställa ett enhetligt arbetssätt. Enligt uppgift vid intervju fanns det för några år sedan skillnader i bedömningar mellan fastighets- och gatukontoret och miljöförvaltningen av när sådan anmälan ska göras, och att det med tiden eventuellt har blivit bättre, bland annat som följd av rutinen för § 28-anmälan, som syftar till att reducera skillnader i sådana bedömningar.

4.3 Rutiner

Finns skriftliga rutiner?

4.3.1 Bedömning

Bedömningen är det finns skriftliga rutiner för hantering av förorenade områden.

Granskningen visar att samtliga granskade nämnder har skriftliga rutiner med betydelse för förorenade områden. De intervjuade uppgav att befintliga rutiner i huvudsak är tillräckliga.

4.3.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Miljönämnden har ett flertal rutiner och mallar som rör förorenade områden. Bland dessa finns rutiner och mallar för underrättelse om påträffad markförorening enligt MB 10 kapitlet, 11 §, liksom för anmälan om avhjälpandeåtgärd för mark enligt 28 § i förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Stadsbyggnadsnämnden har för detaljplaneskedet bland annat ett handläggnings-PM benämnt ”Förorenad mark”, som ingående behandlar sådant som historisk inventering, översiktlig markundersökning, provtagning och hur villkor för startbesked[19] kan kopplas till avhjälpande av markföroreningar. I bygglovs- och teknikskedena finns rutiner för remissutskick till miljöförvaltningen, och specifikt en rutin som behandlar detta vid ärenden med bestämmelser om förorenad mark i detaljplan. Den senare innehåller även rutiner för hantering av äldre detaljplaner som inte innehåller villkor om avhjälpande av föroreningar inför startbesked.

[19] En åtgärd får inte påbörjas innan byggnadsnämnden har beslutat om att bevilja ett startbesked, om åtgärden omfattas av krav på bygglov, rivningslov eller marklov, med mera.

Tekniska nämnden har en rad rutiner och liknande som rör hantering av förorenade områden. Projekthandbok för investerings- och exploateringsprojekt innebär ett arbetssätt som syftar till att säkra att alla nödvändiga perspektiv beaktas, inklusive föroreningar. Projekthandboken innehåller bland annat direktlänkar till specifika rutiner, till exempel ”Rutin vid påträffad förorening eller olycka”. Mallen för objektsgodkännande[17] (se sidan 13) innehåller en fast rubrik benämnd ”Potentiella föroreningar”, liksom fasta rader i projektkalkylen för hantering av schaktmassor under respektive över MKM-halter. Teknisk handbok[20] innehåller krav och riktlinjer för bland annat miljötekniska markundersökningar och masshantering. Fastighets- och gatukontoret har i en ännu inte tillämpad bilaga till miljöplanen (som är krav i teknisk handbok) förtydligat vilka dokument som behövs vid borttransport av schaktmassor, avfall och liknande samt vid tillförande av återfyllnadsmassor.

Servicenämnden, genom avdelningen stadsfastigheter, har en detaljerad beskrivning av lokalförsörjnings- respektive byggprocesserna. Kopplade till dessa är bland annat projekteringsanvisning för mark och VA, där krav bland annat ställs på att förorenad mark ska identifieras, utredas och åtgärdas genom sådant som miljöteknisk markundersökning och översiktlig masshanteringsplan. Även ”Byggprocessen checklista” styr utredning och beställning av markmiljöundersökning (om behövligt).

De intervjuade uppgav att befintliga rutiner i huvudsak är tillräckliga. Uppdatering av rutiner och arbete med nya rutiner pågår som en naturlig del av löpande verksamhet.

[20] Teknisk handbok ska användas av både fastighets- och gatukontoret och externt upphandlade konsulter och entreprenörer för projektering och genomförande av anläggningar på allmän platsmark. Konsult- och entreprenadavtal sluts enligt övergripande Allmänna bestämmelser (som ABK 09 och ABT 06). De tekniska beskrivningarna i det förfrågningsunderlag som ligger till grund för avtalen utgår från branschgemensamma tekniska anvisningar som Allmän material- och arbetsbeskrivning (till exempel AMA anläggning), och kompletteras med Malmö stads lokala detaljkrav i teknisk handbok, till exempel kantstenshöjd vid in- och utfarter.

4.4 Ansvar enligt miljöbalken (MB)

Säkerställer miljönämnden ansvar enligt miljöbalken, särskilt kapitel 2 (hänsynsregler), 10 (miljöskador) och 26 (tillsyn), och tillämpas rutiner?

4.4.1 Bedömning

Bedömningen är att miljönämnden säkerställer ansvar enligt miljöbalken för förorenade områden, och tillämpar rutiner.

Granskningen visar genom bland annat stickprov på tillsynsärenden, med stöd av stickprov på detaljplane- och bygglovsärenden samt stickprov på genomförandeprojekt, att bestämmelser i miljöbalken och andra författningar tillämpas av miljönämnden.

I september 2026 fanns dock omkring 130 äldre tillsynsärenden i kategorin förorenade områden som inte hade avslutats - större delen av dessa är från 2023 och framåt. Enligt förvaltningslagen 9 § ska ett ärende ”handläggas så enkelt, snabbt och kostnadseffektivt som möjligt utan att rättssäkerheten eftersätts.”

4.4.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

De allmänna hänsynsreglerna i miljöbalkens andra kapitel omfattar bland annat försiktighetsprincipen enligt MB 2 kapitlet, 3 §, som innebär att försiktighetsmått skall vidtas så snart det finns skäl att anta att en verksamhet eller åtgärd kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Miljöförvaltningen fattar delegationsbeslut om försiktighetsmått efter att en verksamhet har gjort anmälan om avhjälpandeåtgärd.

Principen om ansvar för skadad miljö enligt MB 2 kapitlet, 8 §, innebär ett efterbehandlingsansvar för förorenaren. Om ingen ansvarig verksamhetsutövare finns eller kan krävas på betalning för avhjälpandeåtgärder, kan ansvaret istället läggas på fastighetsägaren enligt MB 10 kapitlet, 3 § (se även figur på sidan 33). Om inte heller det är möjligt, till exempel om den förorenande verksamheten upphörde före 30 juni 1969, kan det istället vara aktuellt med statlig finansiering av avhjälpande. Tekniska nämnden har enligt dess reglemente huvudmannaskap för genomförande av åtgärder avseende avhjälpande av föroreningsskador, inklusive att via länsstyrelsen ansöka om bidrag eller stöd från Naturvårdsverket (NV). NV beslutar enligt två förordningar om finansiering för att utreda, sanera och utvärdera landets

mest förorenade områden där ansvarig saknas eller inte kan betala.[21] Enligt uppgift vid intervjuer är marksaneringsprojekt med statlig finansiering komplicerade[22] och tar lång tid, exempelvis måste bidrag/stöd sökas separat för enskilda delar i processen, och befintliga statliga medel är relativt låga[23]. Miljönämnden (internt eller via konsult) genomför ansvarsutredningarna. Enligt uppgift hade miljönämnden i augusti 2026 ett tiotal pågående ansvarsutredningar. Det pågick i september 2026 fyra marksaneringsprojekt där Malmö stad har beviljats statligt bidrag eller stöd.[24] Två av dessa är:

- Gullviks Fabriks AB, som tillverkade och hanterade jordbruksprodukter och färg 1920-1974. Sedan 1980-talet är Gullvik ett bostadsområde. Höga halter av bland annat bly, kvicksilver, DDT och PAH finns i marken, men det finns inget odlingsförbud – istället rekommenderar miljöförvaltningen de boende att bland annat inte äta rotfrukter som har odlats i den förorenade jorden. Malmö stad beviljades 2023 runt 8 mkr i bidrag av Naturvårdsverket för etapp ett som avser åtgärdsförberedande arbeten inför sanering av marken. Därefter söks bidrag för etapp två, som omfattar saneringen av marken.
- Fastigheten Alven 23, som ligger i den sydvästra delen av Södra Sofielund. Markföroreningarna, främst klorerade lösningsmedel, har orsakats av Åhlanders Kemtvätt AB, som 1924-2004 bedrev färgeri och kemtvätt. Ansvarig saknas eftersom bolaget försattes i konkurs, avslutad 2006. Fastigheten består av äldre bebyggelse i form av bostadshus mot gatan och verksamhetslokaler inne på gården. Alven 23 är obebodd, vilket innebär att exponeringen för närvarande är begränsad. NV beviljade 2025 bidrag för åtgärdsförberedelser. Byggnaderna är i dåligt skick och behöver rivas inför kompletterande undersökningar och åtgärd, som kan påbörjas tidigast 2029.

[21] Detta avser objekt i riskklass 1 och 2, och styrs av a) förordning (2004:100) om **statsbidrag** för avhjälpande av föroreningsskador: avser utredning och sanering där ingen annan är ansvarig; och b) förordning (2022:98) om **statligt stöd** till åtgärder för efterbehandling av föroreningsskador, när åtgärder vidtas på fastigheter **där ekonomisk verksamhet bedrivs**.
[22] Föroreningsmässigt, boende berörs, privata fastighetsägare som är beroende av nyttjanderättsavtal berörs, rivning av byggnader kan behövas etcetera.
[23] Naturvårdsverket betalade under 2025 ut 628 miljoner kronor till sanering av förorenade områden i hela landet, inklusive sedimentåtgärder och marksanering inför bostadsbyggande, utredningar, fältprovtagningar och liknande (uppgift från NVs webbplats 260213).
[24] Enligt NVs webbplats pågick 118 saneringar i landet under 2025.

Upplysningsplikt om påträffad förorening gäller enligt MB 10 kapitlet 11 §, vilket innebär att oavsett om området tidigare har ansetts förorenat så ska den som äger eller brukar en fastighet underrätta tillsynsmyndigheten om det upptäcks en förorening på fastigheten och föroreningen kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Miljönämnden har en rutin för underrättelse om påträffad markförorening, inklusive information på Malmö stads webbplats, med blankett för underrättelse.

Krav på miljöteknisk markundersökning följer av bestämmelser i både miljöbalken, till exempel kunskapskravet i MB 2 kapitlet, 2 §, och i plan- och bygglagen som ger kommunen ansvar för att säkerställa att till exempel mark i detaljplan för bostäder är lämplig för ändamålet. Miljönämnden har publicerat ”Checklista miljötekniska markundersökningar” på Malmö stads webbplats.

Före sanering kan krävas så kallad 28 §-anmälan till tillsynsmyndigheten.[25] Miljönämnden har en rutin för anmälan om avhjälpandeåtgärd för mark, inklusive information på Malmö stads webbplats, med blankett för anmälan. Miljöförvaltningen fattar baserat på en sådan anmälan delegationsbeslut med föreläggande om eventuella försiktighetsmått inför saneringen. I samband med detta beslut begär miljönämnden även att byggherren ska skicka in en slutrapport (även kallad efterbehandlingsrapport) inom 3 månader efter avslutad avhjälpandeåtgärd. Miljöförvaltningen svarar sedan på denna med ett bemötande/utlåtande i en tjänsteskrivelse.

Enligt MB 26 kapitlet, 3 §, 3 stycket, utövar varje kommun tillsyn över miljö- och hälsoskyddet. I Malmö kommun är detta miljönämndens uppgift. Sex tillsynsärenden som rör förorenade områden har valts ut för stickprov. Granskningen visar att relevanta delar av miljöbalken och interna rutiner har tillämpats i dessa ärenden.

I september 2026 fanns dock omkring 130 äldre tillsynsärenden i kategorin förorenade områden som inte hade avslutats, större delen av dessa är från 2023 och framåt.[26]

[25] Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, 28 §.
[26] Enligt förvaltningslagen 9 § ska ett ärende ”handläggas så enkelt, snabbt och kostnadseffektivt som möjligt utan att rättssäkerheten eftersätts.”

I den nationella strategin för tillsyn enligt miljöbalken 2026–2029[27] finns ett antal prioriterade riskområden, bland annat dessa:

- Under perioden 2026–2029 ska tillsynsmyndigheterna ha initierat tillsynsärenden om avhjälpande för minst 15 procent av bland annat MIFO-objekt som tillhör riskklass 1 och 2. Enligt uppgift skulle detta innebära drygt 50 ärenden i Malmö, och en kommande handlingsplan för förorenade områden i Malmö ska tydliggöra miljönämndens arbete med detta riskområde.
- Vid PFAS-förorenade brandövningsplatser ska spridningsminskande- eller avhjälpandeåtgärder ha påbörjats där risk finns för påverkan på vattentäkter eller andra särskilt känsliga objekt. Under hösten 2024 gjorde miljöförvaltningen i Malmö en översiktlig inventering[28] av objekt där det finns misstanke om att PFAS har hanterats. PFAS-förorenade områden inom Malmö stad kan till största delen kopplas till branscher där släckinsatser har utförts och till fastigheter där räddningstjänsten har eller bedriver verksamhet. Miljönämndens tillsynsplan 2026 omfattar tillsyn av räddningstjänstens kemikaliehantering och brandövningsplatser. Det rör i Malmö framförallt den aktiva brandövningsplatsen på fastigheten Barbara 1 (Spillepengens brandövningsplats), och ett antal aktiva och nedlagda brandstationer som behöver inventeras. Enligt uppgift vid intervju fokuserar miljöförvaltningen i övrigt på fyra PFAS-ämnen, som kan förekomma utanför typiska riskområden (som brandövningsplatser).

4.5 Ansvar enligt plan- och bygglagen (PBL)

Säkerställer stadsbyggnadsnämnden markens lämplighet enligt plan- och bygglagen i stadsplaneringen, särskilt kapitel 2 (markens lämplighet), 4 (detaljplan) och 9-10 (lov och genomförande), och tillämpas rutiner?

4.5.1 Bedömning

Bedömningen är att stadsbyggnadsnämnden inte helt säkerställer ansvar enligt plan- och bygglagen för förorenade områden. Avvikelser har

[27] Miljötillsynsförordning (2011:13) 3 kapitlet,19 §: ”Naturvårdsverket ska i samverkan med centrala tillsynsvägledande myndigheter se till att det finns nationella mål för tillsynen enligt miljöbalken och en strategi för att uppnå de målen (nationell tillsynsstrategi)”.

[28] PFAS – en översiktlig inventering, 250402, miljöförvaltningen i Malmö. Miljönämnden tog del av rapporten vid sammanträdet 251120 och la den till handlingarna (§ 206 ”Redovisning av upprättade & utgående skrivelser nov 2025”).

konstaterats i förhållande till skriftlig rutin beträffande remisser till miljöförvaltningen och upplysningar i bygglovsbeslut.

Granskningen visar genom bland annat stickprov på ärenden att markens lämplighet med avseende på föroreningar säkerställs i detaljplaneprocessen. Risk för föroreningar hanteras i detaljplaner genom att dessa innehåller villkor om att startbesked inte får ges för byggnation förrän markföroreningar har avhjälpts - stadsbyggnadsnämnden behöver utreda och säkerställa att det finns en praktisk och ekonomisk förutsättning att utföra efterbehandlingsåtgärder. I samrådsredogörelsen och i det senare granskningsutlåtandet redovisas synpunkter från till exempel miljöförvaltningen på planförslagets redogörelse för eventuella föroreningar, och hur dessa synpunkter hanteras i planförslaget.

I bygglovsprocessen ska det enligt skriftlig rutin skickas remiss till miljöförvaltningen, men sådan saknas i flera fall i stickproven. Det ska även lämnas upplysning i bygglovsbeslutet om att sökanden är skyldig att omedelbart informera miljöförvaltningen om förorening påträffas, men tillämpningen av detta varierar i stickproven.

Se **beskrivning av processer** för detaljplanering och bygglov på sidan 35.

4.5.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Vid detaljplaneläggning och bygglovsprövning ska inte MBs hänsynsregler tillämpas, utan istället PBLs regler om val av plats och hänsyn till omgivningen. Exempel med betydelse för föroreningar är lämplighetskravet i PBL 2 kapitlet, 5 §, som medför att förorenade mark- och vattenområden är olämpliga för känslig markanvändning innan de har åtgärdats.

Stadsbyggnadsnämnden hanterar vanligen frågan om föroreningar genom att detaljplaner innehåller villkor om att startbesked inte får ges för byggnation förrän markföroreningar har avhjälpts, i enlighet med PBL 4 kap 14 §[29]. Stadsbyggnadsnämnden behöver utreda och säkerställa att det finns en praktisk och ekonomisk förutsättning att utföra efterbehandlingsåtgärder. I samrådsredogörelsen och det senare granskningsutlåtandet redovisas synpunkter från till exempel miljöförvaltningen på planförslagets redogörelse

[29] PBL 4 kap 14 §: ”I en detaljplan får kommunen bestämma att lov eller startbesked för en åtgärd som innebär en väsentlig ändring av markens användning endast får ges under förutsättning att […] 4. markens lämplighet för bebyggande har säkerställts genom att en markförorening har avhjälpts eller en skydds- eller säkerhetsåtgärd har vidtagits på tomten”.

för eventuella föroreningar, och hur stadsbyggnadskontoret har tagit hänsyn till dessa i planförslaget.[30]

Fem detaljplaner som har antagits 2025 eller 2026 har valts ut för stickprov. Två av dessa innehåller villkor om att startbesked inte får ges för byggnation förrän markföroreningar har avhjälpts. I två saknas sådant villkor eftersom föroreningar efter markundersökningar inte har bedömts vara så allvarliga att avhjälpande är nödvändigt. I ett fall avser planen enbart allmän platsmark (gata i Nyhamnen), som villkor om startbesked inte får tillämpas på - det får bara tillämpas på kvartersmark. Allmän platsmark regleras i föroreningshänseende indirekt via PBL 6 kapitlet 18 §, som anger att sådan mark ska ordnas så att den kan användas för dess avsedda ändamål.

I tre av de fem ärendena har remissinstanser i samrådsskedet påpekat att föroreningssituationen inte har utretts tillräckligt för att kunna visa att marken kan göras lämplig för planerat ändamål. Dessa synpunkter härrör dock från åren 2015 och 2023. I de tre ärendena har den slutligen antagna planhandlingen justerats så att synpunkterna avseende föroreningar har tillgodosetts.

Sex bygglovsärenden som har beslutats 2025 eller 2026 har valts ut för stickprov. Tre nyare planer och en äldre plan[31] innehåller villkor om att startbesked inte får ges för byggnation förrän markföroreningar har avhjälpts, medan två är äldre planer utan sådant villkor. Enligt ”Rutin för hantering av ärenden med bestämmelser i detaljplan om förorenad mark” ska vid nybyggnad, tillbyggnad eller väsentligt ändrad användning som regel remiss skickas till miljöförvaltningen. Det saknas i fem av bygglovsärendena sådan remiss till miljöförvaltningen.

Enligt ”Rutin för hantering av ärenden med bestämmelser i detaljplan om förorenad mark” ska det även lämnas upplysning[32] i bygglovsbeslutet om att sökanden är skyldig att omedelbart informera miljöförvaltningen om förorening påträffas, samt att en anmälan om avhjälpandeåtgärder krävs innan föroreningen får tas om hand. Detta gäller särskilt i fallet med äldre detaljplaner, liksom när föroreningar avser byggnader eller allmän platsmark. I

[30] Samrådsredogörelsen innehåller synpunkter som har kommit in från myndigheter, sakägare och allmänhet under samrådet, samt kommentarer till hur planförslaget har ändrats. Granskningsutlåtandet redovisar synpunkter som har kommit in under den efterföljande granskningen av planförslaget efter samrådet, med det slutliga ställningstagandet baserat på synpunkterna.
[31] Enligt den nu upphävda PBL 9 kapitlet, 37a §.
[32] I enlighet med PBL 9 kapitlet, 92 §.

stickproven varierar tillämpningen av dessa upplysningar – i tre ärenden saknas i bygglovsbeslutet upplysning om att omedelbart informera miljöförvaltningen om förorening påträffas. Två av dessa beslut avser äldre detaljplaner, och det saknas även upplysning om skyldighet att anmäla avhjälpandeåtgärd. I ytterligare ett ärende saknar bygglovsbeslutet information om villkor i detaljplan om att markföroreningar ska vara avhjälpta inför utfärdande av startbesked.

Efter att bygglov har beviljats, och före beslut om startbesked, ska vid behov ett första tekniskt samråd genomföras, då otydligheter gås igenom, inklusive föroreningar (under punkt 7 Planbestämmelser i mallen ”Protokoll fört vid tekniskt samråd”). I ett av stickproven, med villkor om att startbesked inte får ges för byggnation förrän markföroreningar har avhjälpts, hade startbesked hunnit beslutas.[33] Detta hade i enlighet med den ovan nämnda rutinen föregåtts av remiss till, och bemötande från, miljöförvaltningen.

4.6 Ansvar i genomförandeprojekt

Säkerställer tekniska nämnden och servicenämnden att ansvar enligt lag, andra föreskrifter och rutiner följs i genomförandeprojekt?

4.6.1 Bedömning

Bedömningen är tekniska nämnden och servicenämnden inte helt säkerställer att ansvar enligt lag, andra föreskrifter och rutiner avseende förorenade områden följs i genomförandeprojekt.

Granskningen visar genom stickprov på investerings- och exploateringsprojekt att tekniska nämnden och servicenämnden följer lagar och rutiner som rör förorenade områden. Den dokumentation som utgör en spårbarhetskedja för schaktmassor och avfall, när sådant flyttas från byggarbetsplatser, är dock inte enhetlig i stickproven, och det är inte tydligt vilken kontroll som görs av att massor faktiskt hanteras på ett sätt som är i enlighet med lag, andra föreskrifter och stadens egna rutiner. Miljöförvaltningen och fastighets- och gatukontoret har vidtagit åtgärder som rör frågan om spårbarhet för massor.

Granskningen visar vidare att Malmö stad ännu saknar en plats för mellanlagring av stadens massor, vilket försvårar återanvändning av massorna

[33] I enlighet med PBL 10 kapitlet, 23 §, andra stycket, 5:e punkten.

inom stadens projekt, särskilt i tät stadsmiljö.[34] Arbete för att åtgärda detta pågår inom fastighets- och gatukontoret. Det finns för närvarande inga uppgifter hos tekniska nämnden eller servicenämnden/stadsfastigheter om hur stor andel av massor i kommunala investerings- och exploateringsprojekt som återanvänds i samma projekt eller inom andra kommunala projekt.

4.6.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Tekniska nämnden hade kostnader för avhjälpande av föroreningar som uppgick till 4 miljoner kronor under 2024 och 23 miljoner kronor under 2025, och utöver detta utgifter för sanering som bokfördes som investering på 24,5 miljoner kronor under 2024 och 19 miljoner kronor under 2025.[35] Servicenämndens avdelning stadsfastigheter hade kostnader för avhjälpande av föroreningar som uppgick till drygt 27 miljoner kronor/år under 2024 och 2025.

Tekniska nämnden genom fastighets- och gatukontoret genomför dels investeringsprojekt på allmän platsmark[36], dels exploateringsprojekt[37] på kommunägd mark som sedan säljs eller upplåts med tomträttsavtal, alternativt med interna markupplåtelseavtal till servicenämnden/stadsfastigheter. Föroreningar som behöver hanteras förekommer inom projekt vid stadsmiljöavdelningen, mobilitetsavdelningen samt fastighets- och exploateringsavdelningen. Inom den senare avdelningen finns enheten för miljö och hållbarhet, som bland annat består av sex markmiljöspecialister och en masskoordinator.

Enligt fastighets- och gatukontorets projekthandbok ska inför objektsgodkännande kontakt tas i god tid[38] med markmiljöspecialist och masskoordinator för att hantera föroreningar och masshanteringskostnader.

---

[34] Detta kallas även massbalansering: att planera schakt och återfyllnad så att jordmassor inte körs bort i onödan, med syfte att minska transporter, tid och klimatpåverkan.
[35] Massor med föroreningshalter över MKM bokförs i princip som kostnader i resultaträkningen, medan massor med föroreningshalter under MKM i princip bokförs som investering i balansräkningen. I investeringarna ingår överförda utgifter för sanering från serviceförvaltningen/stadsfastigheter.
[36] Det kan vara gator, parker, torg, kajer och tekniska anläggningar.
[37] Det kan avse omvandling av råmark eller äldre industriområden till nya bostads- och verksamhetsområden.
[38] Det finns en särskild äskandeblankett för detta.

Fyra genomförandeprojekt vid tekniska nämnden har valts ut för stickprov.[39] Två av dem är större projekt med ursprungliga projektkalkyler på drygt 200 miljoner kronor; två av projekten hade ursprungliga projektkalkyler på 24 respektive 1,6 miljoner kronor[40]. I samtliga dessa har markmiljöspecialist varit äskad, och i tre fall har det avropats ramavtalad markmiljökonsult som fungerar som byggledare på plats med avseende på markmiljöfrågor och liknande; i ett av de mindre projekten ansågs intern markmiljöspecialist räcka.

Miljöteknisk markundersökning finns i ett av de större av projekten. Det andra av de större projekten hade inte kommit så långt att den var färdig. I de två mindre projekten hade enklare undersökningar gjorts.

Upplysningsplikt om påträffad förorening gäller enligt MB 10 kapitlet 11 §. I ett projekt finns en sådan upplysning till miljöförvaltningen, i övriga tre finns ingen sådan i stickprovsdokumentationen. Ett projekt hade inte kommit så långt vid tiden för stickprovet. De två mindre projekten hade enligt dokumentationen inte föroreningar som bedömdes vara över MRR (mindre än ringa, se sidan 11).

Delegationsbeslut från miljöförvaltningen efter § 28-anmälan har varit aktuellt i ett av de större projekten, inlämnad av miljökonsult 2016. Flera slutrapporter (även kallad efterbehandlingsrapport) har skickats till miljöförvaltningen efter avslutade avhjälpandeåtgärder. Bemötande från miljöförvaltningen har lämnats på slutrapporterna, med bedömningen att åtgärderna har utförts i enlighet med anmälan och de beslutade försiktighetsåtgärderna. I ett fall har miljöförvaltningen i bemötande av slutrapport från maj 2023 bedömt att åtgärderna i stort har utförts i enlighet med sina tidigare beslutade försiktighetsåtgärder, men att det bland återfyllnadsmaterialet finns konstruktionsmaterial och kompostjord, för vilket det inte framgår om det har provtagits eller vilket ursprung det har. I de två mindre projekten har det inte varit aktuellt med § 28-anmälan eftersom risk för föroreningar hade bedömts som mindre än ringa (MRR), och därför finns inget bemötande på slutrapport från miljöförvaltningen.

[39] Två exploateringsprojekt, ett stadsmiljöprojekt och ett storstadspaketprojekt.
[40] Detta mindre projekt avsåg förverkligande av allmän plats i direkt anslutning till ett större exploateringsprojekt; exploatören finansierade enligt exploateringsavtal hela utgiften för sanering.

Spårbarhet för jord- och schaktmassor kan sägas vara en del i att följa MBs allmänna hänsynsregler samt regler för avfall och förebyggande av avfall i kapitel 15[41]. Exempel på delar i spårbarhetskedjan:

Tabell 1 Spårbarhet jord- och schaktmassor, exempel.

Byggarbetsplats	**Transportör**	**Mottagningsanläggning**
Masshanteringsplan	Transporttillstånd	Digitalt vågkvitto (vikt/tid)
Provtagningssvar	Digital fraktsedel	Mottagningsbevis
Klassificering (KM/MKM)	Reg-nummer fordon	

Källa: diverse skriftliga källor.

I stickproven ingår sådan spårbarhetsdokumentation i form av bilagor till efterbehandlingsrapporten. Dokumentationen är, liksom vid stadsfastigheter, inte enhetlig, och består delvis av mottagningsbevis som är intyg (och alltså inte vågkvitton eller motsvarande). Fastighets- och gatukontoret har i en ännu inte tillämpad bilaga till miljöplanen (krav i teknisk handbok) förtydligat vilka dokument som behövs vid borttransport av schaktmassor, avfall och liknande samt vid tillförande av återfyllnadsmassor.

I ett stickprov saknas i dokumentationen (från maj 2023) tillstånd för transport av farligt avfall i form av FA-asfalt. Spårbarhet för farligt avfall regleras i 6:e kapitlet avfallsförordningen[42] och i Naturvårdsverkets föreskrifter om transport av avfall (NFS 2022:2), som preciserar vilka uppgifter ett transportdokument ska innehålla. Det finns bland annat krav på avfallsproducenter, transportörer och insamlare att rapportera farligt avfall till Naturvårdsverkets avfallsregister.

Enligt miljönämndens behovsutredning och tillsynsplan är spårbarhet för massor som används för anläggningsändamål viktig mot bakgrund av nationell erfarenhet av fusk kopplat till ursprung och föroreningsinnehåll. Denna typ av tillsyn har enligt miljönämnden inte tidigare genomförts i sådan utsträckning att det går att avgöra behovet av tillsyn. För 2026 har 75

[41] MB 15 kapitlet, 27 § (trädde i kraft 260701): ”Krav på kontroll**.** Den som ansvarar för att hantera avfall i en yrkesmässig verksamhet får endast lämna över avfallet till någon annan om det kontrollerats att den som tar emot avfallet har gjort de anmälningar eller har de tillstånd, godkännanden eller dispenser som krävs för hanteringen. […] Om avfallet lämnas över till någon som yrkesmässigt transporterar avfall, ska både den som transporterar avfallet och den nya avfallsinnehavaren kontrolleras. […].” *Lag (2026:507)*.

[42] Till exempel att transportör ska anteckna 1. från vem och från vilken plats avfallet ska transporteras, 2. datum för transport, 3. transportsätt, 4. avfallets vikt i kilogram, och 5. till vem och till vilken plats avfallet ska transporteras.

timmar planerats för kontroll, dels i samband med tillsyn av bygg- och rivningsavfall, dels för att kunna bedöma behovet av tillsyn kommande år.

Miljöförvaltningen uppgav i augusti 2026 att de nyligen hade börjat kontrollera transporter av farligt avfall mot Naturvårdsverkets avfallsregister, i syfte att se om samtliga uppgifter som ska antecknas också har registrerats till avfallsregistret. Kontroll görs även av att transportör som har kört massorna har anmält eller sökt tillstånd. Det görs dock ingen kontroll ute på plats för att till exempel följa upp en pågående transport.

Enligt fastighets- och gatukontorets tekniska handbok, som ska tillämpas vid projektering av anläggningsarbeten på allmän platsmark, ska en masshanteringsplan upprättas. Planen syftar till att jord- och schaktmassor I första hand ska användas inom projektområdet. Om inte det är möjligt ska möjligheten till återanvändning/återvinning på andra projektområden eller annat ändamål utredas. Masshanteringsplan i någon form finns i två av stickproven, och ingår som en del i miljötekniska markundersökningar. Plan för masshantering förekommer enligt uppgift även på andra sätt, till exempel genom bokning av fastigheter för masshantering under entreprenad i samband med systemhandlingarna.

Malmö stad saknar ännu en plats för mellanlagring[43] av stadens massor, vilket försvårar återanvändning av massor inom stadens projekt, särskilt i tät stadsmiljö. Masskoordinator är en ny roll vid fastighets- och gatukontorets sedan hösten 2025, med koppling till Malmö stads miljöprogram (mål 12 Ökad resurseffektivitet). Masskoordinatorn ska se över arbetssättet, vilket bland annat handlar om att hitta platser för mellanlagring av massor, och därigenom möjliggöra användning av massorna i andra projekt.[44] Det finns för närvarande inga uppgifter hos tekniska nämnden eller servicenämnden/stadsfastigheter om hur stor andel av massor i kommunala investerings- och exploateringsprojekt som återanvänds i samma projekt (benämnda fall A) eller inom andra kommunala projekt. Generellt är det vanligare med återanvändning av massor i projekt i ytterområden än inne i befintlig bebyggelse.

[43] Det finns enligt uppgift en lagringsyta i södra Malmö (Sivåkersupplaget) för massor från opåverkad jordbruksmark framförallt i Hyllie.
[44] Detta är en del i nationell strategi för cirkulär ekonomi, med koppling till massbalansering: att planera schakt och återfyllnad så att jordmassor inte körs bort i onödan, med syfte att minska transporter, tid och klimatpåverkan.

Värdet i överskottsmassor är enligt uppgift från stadsfastigheter vanligen lågt, och om överskottsmassorna har dåliga geotekniska egenskaper eller högre halter av föroreningar kan de istället innebära en betydande merkostnad. I högkonjunktur genereras ett överskott på massor, vilket då bidrar till låga ekonomiska värden i massorna.

Servicenämnden, genom i första hand stadsfastigheter[45], genomför investeringsprojekt i form av ny-, till- och ombyggnationer i stadens fastigheter, till exempel skolor samt kultur- och fritidsanläggningar. Vid stadsfastigheters projektenhet finns en miljöingenjör tillgänglig för att vid behov bistå projektledarna.

Fyra genomförandeprojekt vid servicenämndens avdelning stadsfastigheter[46] har valts ut för stickprov. Två av dem är större projekt med ursprungliga projektkalkyler på drygt 130 respektive 250 miljoner kronor; två av projekten hade ursprungliga projektkalkyler på 15 respektive 3,9 miljoner kronor. I samtliga dessa har markmiljökonsult avropats från ramavtal, med funktion som byggledare på plats med avseende på markmiljöfrågor och liknande.

Miljöteknisk markundersökning finns i samtliga stickprov.

Upplysningsplikt om påträffad förorening gäller enligt MB 10 kapitlet 11 §. I tre av stickproven finns en sådan upplysning till miljöförvaltningen; i ett var föroreningsnivåerna så låga att det inte bedömdes vara nödvändigt.

Delegationsbeslut från miljöförvaltningen efter § 28-anmälan har varit aktuellt i tre av stickproven. Slutrapporter (även kallad efterbehandlingsrapport) har skickats till miljöförvaltningen efter avslutade avhjälpandeåtgärder. Bemötande från miljöförvaltningen på slutrapporterna har lämnats, med bedömningen att åtgärderna har utförts i enlighet med anmälan och de beslutade försiktighetsåtgärderna. Det var inte aktuellt med § 28-anmälan i ett av stickproven eftersom föroreningsnivåerna var så låga att efterbehandling inte bedömdes vara nödvändig. Därför finns i detta fall inte heller någon efterbehandlingsrapport, och ingen dokumentation av spårbarhet.

---

[45] Stadsfastigheter bygger, förvaltar och hyr ut Malmö stads fastigheter – främst till stadens egna verksamheter, men även till externa hyresgäster. Tekniska nämnden upplåter mot avgift marken till stadsfastigheter via drygt 500 interna markupplåtelseavtal, varefter stadsfastigheter hyr ut lokaler till lokalnyttjarna, som betalar en internhyra beslutad av kommunfullmäktige.

[46] Två nybyggnadsprojekt av förskola respektive skola, ett ombyggnadsprojekt av konstgräsplan vid skola och ett ombyggnadsprojekt av utemiljö vid förskola.

Spårbarhet för jord- och schaktmassor kan sägas vara en del i att följa bland annat MBs allmänna hänsynsregler. Exempel på delar i spårbarhetskedjan framgår av Tabell 1 på sidan 27. I stickproven ingår sådan dokumentation som bilagor till efterbehandlingsrapporten. Dokumentationen är, liksom vid fastighets- och gatukontoret, inte enhetlig, och består delvis av mottagningsbevis som är intyg (och alltså inte vågkvitton eller motsvarande). I ett fall finns till exempel tillståndsbevis för transport av farligt avfall, men det framgår inte vem som faktiskt har transporterat schaktmassor med asbest. I ett fall har provtagningsresultat för återfyllnadsmassor bifogats slutrapporten, vilket är det enda exemplet på detta i stickproven för både servicenämnden och tekniska nämnden.

Masshanteringsplan finns inte uttryckligen i några av stickproven, däremot förekommer sådan planering som del av miljötekniska markundersökningar. I ett av stickproven var det enligt uppgift för små mängder massor för att en masshanteringsplan skulle upprättas.

4.7 Uppföljning och rapportering

Följs hantering och utgifter för förorenade områden upp och rapporteras till nämnd?

4.7.1 Bedömning

Bedömningen är att hantering och utgifter för förorenade områden följs upp och rapporteras till de fyra granskade nämnderna.

Granskningen visar att samtliga fyra granskade nämnder behandlar någon form av rapportering om förorenade områden, i enlighet med riktlinjer i Malmö stads budget 2026[47] och kommunallagen[13 (se sidan 12)]. Uppföljning och rapportering av utgifter för undersökning och sanering av förorenade områden är i huvudsak aktuellt för tekniska nämnden och servicenämnden, som har genomförandeprojekt.

4.7.2 Iakttagelser som ligger till grund för bedömning

Miljönämnden tar del av uppföljning om förorenade områden genom bland annat periodisk rapportering, som delårsrapport och årsanalys, som redovisar övergripande om tillsynsverksamheten, inklusive ekonomin. Nämnden får också information i specifika frågor, som till exempel ett informationsärende vid junisammanträdet 2026 om malmöspecifika riktvärden för

[47] Riktlinjer för planering och uppföljning av kommunfullmäktigemål, sidan 32.

föroreningshalter. Uppföljning och statistik som rör förorenade områden publiceras genom Malmö stads Miljöbarometer (i kategorin kemikalier och miljögifter).

Stadsbyggnadsnämnden får rapportering om föroreningar framförallt genom den information som ingår i planbeskrivningar till detaljplaner.

Uppföljning och rapportering av hantering och utgifter till tekniska nämnden görs på flera sätt. Objektsgodkännanden[17] (se sidan 13) omfattar både hantering av föroreningar och uppskattning av utgifter för sådan hantering. I markanvisnings- och exploateringsavtal redovisas hur föroreningar hanteras och finansieras. I periodisk rapportering, som delårsrapport och årsanalys, redovisas kostnader för sanering fördelat på exploatering och investeringar. Även statlig finansiering av sanering redovisas.

Uppföljning och rapportering av hantering och utgifter till servicenämnden görs på flera sätt. Objektsgodkännanden omfattar både hantering av föroreningar och uppskattning av utgifter för sådan hantering. I periodisk rapportering, som delårsrapport och årsanalys, redovisas kostnader för sanering vid investeringar.

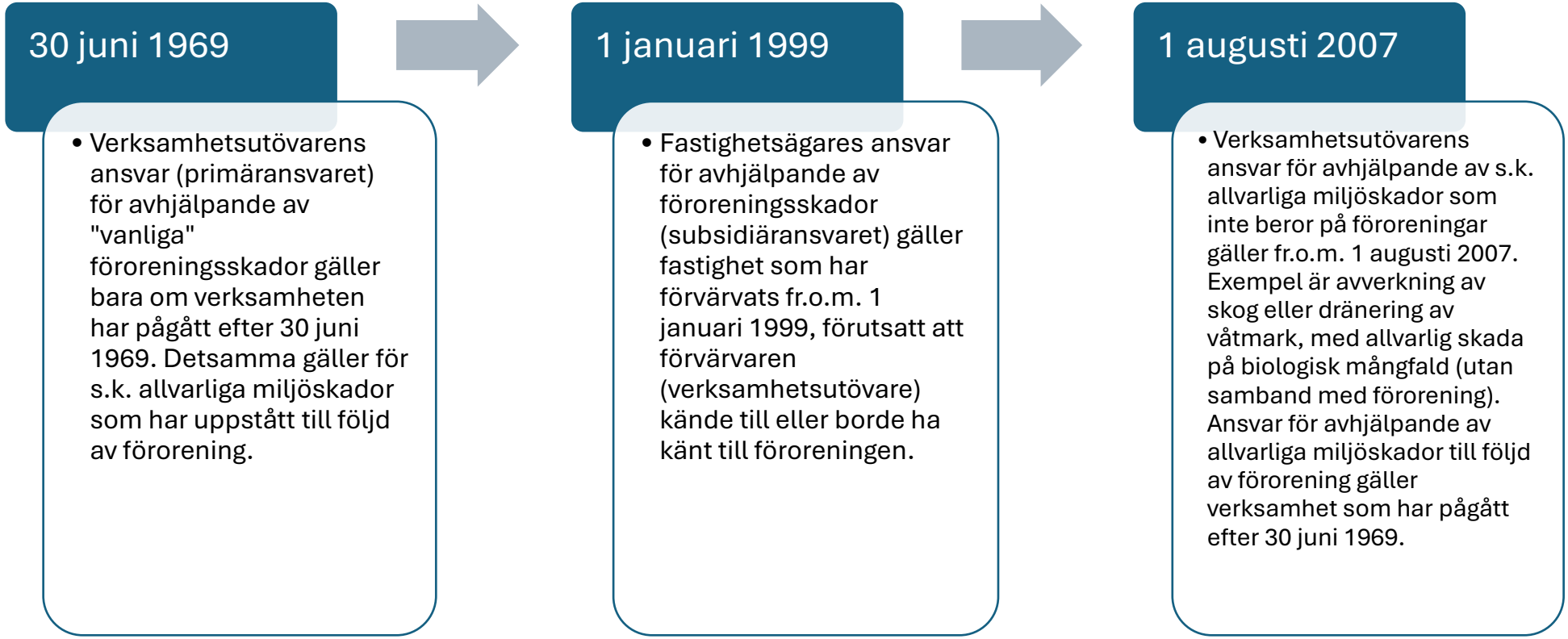
Bilagor

Bilaga 1 Källor till revisionskriterier**:**

- Miljöbalk (1998:808).
- Lag (1998:811) om införande av miljöbalken.
- Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd
- Miljötillsynsförordning (2011:13).
- Avfallsförordning (2020:614).
- Naturvårdsverkets föreskrifter om transport av avfall (NFS 2022:2).
- Plan- och bygglagen (2010:900).
- Kommunallag (2017:725) 6 kapitlet, 6 § 1 och 2 stycket.
- Förvaltningslag (2017:900).
- Förordning (2004:100) om statsbidrag för avhjälpande av föroreningsskador och förordning (2022:98) om statligt stöd till åtgärder för efterbehandling av föroreningsskador.
- Strategi för tillsyn enligt miljöbalken 2026–2029.
- Miljöprogram för Malmö stad 2021–2030.[48]
- Malmö stads budget 2026.
- Nämndernas skriftliga rutiner.

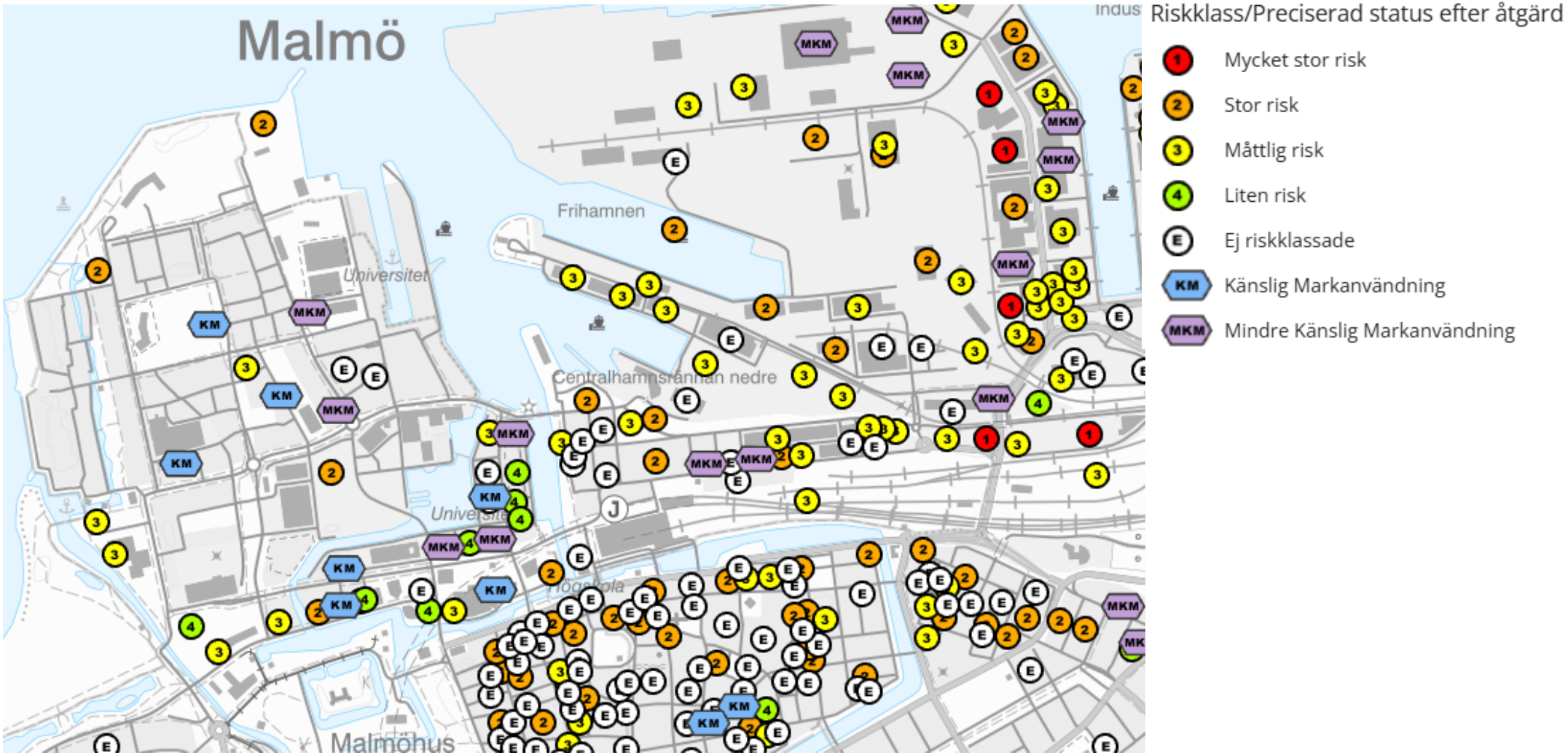
[48] Antaget av kommunfullmäktige den 29 april 2021.

Bilaga 2 : primäransvar och subsidiäransvar för avhjälpande av föroreningar och allvarliga miljöskador.

Källa: uppgifter i ”Miljöbalken”, Rubensson, Norstedts Juridik 2021. Enligt praxis i Mark- och miljööverdomstolen (MÖD) har ansvar för avhjälpande i vissa fall utkrävts för verksamhet som har pågått före 30 juni 1969.

Bilaga 3: Länsstyrelsen - potentiellt förorenade områden EBH, utdrag 260805.

Källa: https://ext-webbgis.lansstyrelsen.se/lst_ebh_karta/

Bilaga 4: från detaljplan till slutbesked.

Detaljplan är ett juridiskt bindande dokument som bestämmer hur mark- och vattenområden får användas och bebyggas inom ett visst område i en kommun.

Fas 1: Detaljplaneskede

- **Planbesked**: Byggnadsnämnden beslutar om att planarbetet får inledas.
- **Samråd & granskning**: Myndigheter och grannar ger synpunkter på planförslaget i två skeden: först samråd i ett tidigt skede och sedan granskning av det bearbetade planförslaget.
- **Laga kraft**: Detaljplanen blir juridiskt bindande under genomförandeperioden på 5-15 år.

Fas 2: Bygglovsskede

- **Bygglovsansökan**: ritningar m.m. lämnas in till byggnadsnämnden.
- **Beviljat bygglov**: lämnas när byggnationens/anläggningens utformning och placering är i enlighet med bestämmelserna i detaljplanen samt övriga krav enligt plan och bygglagen.

Fas 3: Tekniskt skede.

- **Startbesked**: Ges efter eventuellt tekniskt samråd om sådant behövs och efter inkomna handlingar som ger underlag för att göra bedömningen att lagstiftningens krav kan antas uppfyllas. Beslutet innebär att byggnadsarbetena kan påbörjas.
- **Slutbesked**: Ges när verifierad kontrollplan med tillhörande handlingar samt eventuellt intyg har inkommit, förutsatt att byggnadsnämnden inte har funnit skäl att ingripa med tillsyn. Beslutet innebär att åtgärden får tas i bruk i sin helhet om inte annat har beslutats.

Stadsrevisionens uppdrag

Den kommunala revisionen är fullmäktiges kontrollinstrument för att granska den verksamhet som bedrivs i nämnder och bolagsstyrelser. Stadsrevisionen i Malmö granskar nämnders och styrelsers ansvarstagande för att genomföra verksamheten enligt fullmäktiges uppdrag. Stadsrevisionen omfattar både de förtroendevalda revisorerna i revisorskollegiet och de sakkunniga revisorerna på revisionskontoret.

Utifrån resultatet i granskningen lämnas ofta rekommendationer till de granskade nämnderna och bolagen. Rekommendationer lämnas när revisorerna ser brister i verksamheten och syftar till att förbättra verksamheten. Stadsrevisionen följer upp om nämnden eller bolaget har genomfört åtgärder för att följa revisorernas rekommendationer.

Fördjupade granskningar rapporteras i sin helhet i enskilda rapporter som publiceras på Stadsrevisionens hemsida. För varje nämnd och bolag skrivs dessutom en årsrapport som sammanfattar det gångna årets granskning och ger de förtroendevalda revisorerna underlag för sin ansvarsprövning utifrån kommunallagen.

Granskningsansvariga

Revisorskollegiets styrgrupp TSM: Christer Ekelund, Jan Danielsson, Ann Karin Gillberg, Inger Leite, Berit Sjövall.

Bedömningsskala

Den övergripande sammanvägda bedömningen görs enligt följande bedömningsskala:

- Ändamålsenlig/Tillräcklig/Tillfredställande: Bedömningskriterierna är i allt väsentligt uppfyllda. Det kan förekomma mindre avvikelser/brister som behöver åtgärdas.
- Inte helt ändamålsenlig/tillräcklig/tillfredställande: Bedömningskriterierna bedöms inte vara helt uppfyllda. Det finns avvikelser/brister som behöver åtgärdas.
- Inte ändamålsenlig/tillräcklig/tillfredställande: Bedömningskriterierna bedöms inte vara uppfyllda. Det finns väsentliga avvikelser/brister som behöver åtgärdas.